

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. P.*, bytem P., zastoupený Mgr. Ondřejem Faistem, advokátem se sídlem 301 12 Plzeň, Kamenická 1, proti *žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 12.3.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2013 č.j. MPSV-UM/4042/12/9S-PZK o *příspěvek na péči*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2013 č.j. MPSV-UM/4042/12/9S-PZK se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaný je p o v i n e n** zaplatit žalobci k rukám zástupce Mgr. Ondřeje Faista na nákladech řízení částku 4.719,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 0742843349/0800, VS: 9807.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.3.2013, k níž byla připojena i kopie napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí *MPSV ze dne 12.2.2013 č.j.: MPSV-UM/4042/12/9S-PZK*, jímž bylo jeho odvolání *zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň-město (dále jen ÚP v Plzni)*, č.j.: 1655/2012/PPE ze dne 24.10.2012, kterým mu byl snížen příspěvek na péči z 12.000,-Kč na 8.000,-Kč měsíčně ode dne 1.11.2012. *V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.2.2013* žalovaný zdůraznil, že stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen *PK MPSV či komise*), která přešetřila zdravotní stav žalobce ohledně příspěvku na péči /§ 7 a 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen *zákon*)/ na svém jednání dne 21.1.2013 a konstatovala, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. d) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické

osoby ve stupni IV (*úplná závislost*), jde o osobu starší 18 let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. c) zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (*těžká závislost*). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, není však schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb. Tento stav existoval i k datu 01.06.2012 a k datu vydání napadeného rozhodnutí. Doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Žalobce podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání těchto základních životních potřeb: mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost; podle komise potřebuje pomoc při zvládání celkem 8 základních životních potřeb, což odpovídá stupni závislosti III - těžká závislost. Žalobce byl navštíven členy PK MPSV v bytě dne 17.1.2013, kde bylo zjištěno, že je plně orientovaný, komunikuje, řeč je mírně dysarthrická, dobře rozumí, vidí s korekcí, slyší. Pravá horní končetina žalobce je plegická, prsty jsou ve flekčním postavení, funkce levé horní končetiny je bez významnějšího postižení, úchopová schopnost je na této končetině zachována; samostatné chůze není schopen, po bytě chodí s oporou 1 francouzské hole a s oporou druhé osoby pro nestabilitu v kotníku a paresu. Žalobce je neschopen samostatného stoje, s pomocí je nutný i pohyb po schodech (obývá 2. patro), venku se pohybuje za pomoci invalidního vozíku; je kontinentní, inkontinenční pomůcky nepoužívá, na WC dojde s pomocí, používá rovněž močovou lahev. PK MPSV oproti posouzení lékaře OSSZ (*Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město*) shledala navíc potřebu pomoci při základní životní potřebě stravování, neboť není vzhledem k pohybovému postižení schopen samostatného naservírování stravy. PK MPSV však neshledala potřebu pomoci při základní životní potřebě komunikace, neboť je plně orientovaný, řeč je jen lehce dysarthrická, žalobce rozumí, zrak a sluch je zachován. Dle názoru PK MPSV je žalobce schopen čtení, podepíše se levou rukou, je schopen se dorozumět i porozumět psanou zprávou; levá ruka je dobře funkční, může využívat facilitující prostředky, např. PC. Komise shledala celkem potřebu pomoci při 8 základních životních potřebách, v ostatních základních životních potřebách se s posouzením lékařem OSSZ shoduje. Základní životní potřebu - orientace žalobci uznat nelze, neboť dle vlastního zjištění komise je plně orientovaný. Po přezkoumání došel odvolací orgán, tj. žalovaný, k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

V žalobě popsal žalobce skutkový stav a zejména namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen přímo i v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, neboť správní orgán nezjistil řádně stav věci a nepřiznal žalobci příspěvek na péči ve výši, ve které má žalobce zákonný nárok. OSSZ Plzeň-město nepostupovala v souladu s § 25 odst. 3 zákona, neboť za účelem posouzení závislosti žalobce nevyužila všech uvedených možností, když nebylo provedeno funkční vyšetření, resp. vlastní vyšetření posuzujícího lékaře. PK MPSV sice přeshetřila zdravotní stav žalobce na svém jednání dne 21.1.2013, když jej navštívila dne 17.1.2013, ale v rozporu se skutečností ve svém závěru, aniž by jej řádně odůvodnila, uvedla, že neshledala potřebu pomoci žalobci při základní životní potřebě komunikace, neboť je plně orientovaný, řeč jen lehce dysarthrická, rozumí, zrak a sluch zachován, je schopen dorozumět se i porozumět psanou zprávou, je schopen čtení, podepíše se levou rukou. Naproti tomu dle sociálního šetření ze dne 17.7.2012 žalobce komunikuje jen velmi málo, odpovídá občas a to jen krátkou větou; sám by nebyl schopen nic

vyřídit; dokáže se podepsat levou rukou, ale nic jiného napsat nedokáže, neboť je pravák. Z lékařské dokumentace MUDr. P. i MUDr. Š. vyplývá, že komunikace žalobce je narušená, omezená, řeč je pomalá s lehkou dysartií, žalobce málo mluví, lehký organický psychosyndrom; nečte a nepíše; stav trvalý, nelze předpokládat zlepšení. Žalobce tak zcela jednoznačně není schopen se dorozumět mluvenou srozumitelnou řečí a už vůbec ne psanou zprávou, není schopen zvládat komunikaci prostřednictvím běžných komunikačních prostředků, např. mobilního telefonu, či počítače, tudíž zcela jednoznačně nezvládá ani základní životní potřebu komunikace, proto zcela evidentně není schopen vyjmenovaných 9 základních potřeb a má mu náležet příspěvek na péči ve výši 12.000,-Kč měsíčně. Z tohoto pohledu je napadené rozhodnutí i v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), neboť není zcela zřejmé, z jakých podkladů správní orgán vycházel, kterými úvahami se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, proto je napadené rozhodnutí v tomto ohledu zcela nepřezkoumatelné a vadné. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.2.2013 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, zároveň byla požadována i náhrada nákladů bez bližší specifikace.

Z vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce vyplývá, že jeho obsah odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí ze dne 12.2.2013, přičemž ze založeného záznamu o jednání a velmi stručného posudku o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., který byl vypracován na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. D. P. (24.3.2011) a vyšetření FN Plzeň dne 24.9.2009 a 7.10.2010, a také není vůbec zřejmé, zda byl žalobce informován o konání jednání.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 16.5.2013 popsal průběh řízení a zdůraznil, že v odvolacím řízení byl kompletně přešetřen na základě doložené lékařské dokumentace zdravotní stav žalobce a podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládnutí 8 základních životních potřeb (shora uvedených), což odpovídá stupni závislosti III – těžká závislost. Posudek PK MPSV ze dne 21.1.2013, jímž byla uznána jako nezvládaná životní potřeba stravování oproti posouzení OSSZ, se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, řádně je zdůvodněno, z jakého důvodu nebyla shledána potřeba pomoci při základní životní potřebě komunikace oproti posouzení OSSZ. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý, neboť PK MPSV kromě zhodnocení zdravotní dokumentace provedla vlastní vyšetření žalobce v místě jeho trvalého pobytu. Žalovaný má za to, že žalované rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem; bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů, které vycházely ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. Závěrem bylo navrženo zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného, *napadené rozhodnutí ze dne 12.2.2013*

bylo zástupci žalobce doručeno téhož dne a ve spisu je mimo jiné založeno i *oznámení ÚP ze dne 17.7.2012* o zahájení právního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči (platnost posudku o zdravotním stavu skončila 31.5.2012); *záznam ze sociálního šetření ÚP* ze dne 17.7.2012; velmi stručný *posudek OSSZ Plzeň-město* ze dne 3.8.2012 – žalobce uznán za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), ale není uveden důvod snížení ze IV stupně závislosti; *rozhodnutí ÚP ze dne 24.10.2012*; *odvolání žalobce* ze dne 12.11. a 6.12.2012 proti rozhodnutí ze dne 24.10.2012; *posudek PK MPSV* ze dne 21.1.2013 společně s přílohou pro hodnocení stupně závislosti, dle níž nezvládá 8 základních životních potřeb (viz shora), ale zvládá orientaci a komunikaci.

Žalobce po doručení vyjádření žalovaného *dne 19.6.2013* v *replce* setrval na žalobě a zdůraznil, že ačkoli se vzhledem k charakteru zdravotního postižení žalobce jeho zdravotní stav v podstatě nemění, jak uvedla PK MPSV v posudku dne 13.5.2009, přesto dospěla OSSZ Plzeň-město dle posudku ze dne 3.8.2012 k závěru o snížení stupně závislosti na III stupeň a uznáno bylo i nezvládnutí životní potřeby komunikace dle sociálního šetření ze dne 17.7.2012 (*žalobce odpovídal ojedinele, komunikuje jen velmi málo, odpovídá občas, a to jen krátkou větou, sám by nebyl schopen nic vyřídit a dokáže se podepsat levou rukou, ale nic jiného napsat nedokáže, nemůže číst – má problém s pravým okem*). Ani dle posudku PK MPSV není vůbec zřejmé, jak komise dospěla k závěru o zvládnutí životní potřeby komunikace s ohledem na zjištěné skutečnosti při sociálním šetření dne 17.7.2012, když na témže základě uznala nezvládnutí životní potřeby stravování. Dále bylo vyjádřeno přesvědčení, že žalobce nezvládá celkem 9 základních životních potřeb, tedy kromě stravování i komunikaci, proto má být žalobě vyhověno.

Žalovaný následně v *podání ze dne 31.7.2013* sdělil, že považuje posudek PK MPSV, na jehož základě rozhodoval za úplný a přesvědčivý a dle něho je napadené správní rozhodnutí v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by jej bylo nutno zrušit a zároveň souhlasil s tím, aby o žalobním návrhu bylo rozhodnuto bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobce dne 27.8.2013 sdělil, že trvá na nařízení jednání a dne 6.1.2014 specifikoval požadované náklady řízení celkem 12.342,-Kč za 3 právní úkony (a 3.100,-Kč) – příprava a převzetí právního zastoupení, seps žaloby a repliky, a dále za 3 režijní paušály a 300,-Kč i 21% DPH ve výši 2.142,-Kč.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen *s.ř.s.*) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo*

zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 12.2.2013, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen *příspěvek*) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 *zákona* se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 12.2.2013 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.*

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 *správního řádu*, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud totiž zjistil, že žalovaný se plně nevypořádal s námitkami

žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 24.10.2012, kdy bylo i namítáno, že nebylo provedeno vlastní vyšetření žalobce posuzujícím lékařem. Navíc soud zjistil, že není ani zjiitelné z posudkového spisu ani z vypracovaného posudku, zda byl žalobce vůbec informován, že bude jeho zdravotní stav ve vztahu k příspěvku na péči dne 3.8.2012 na OSSZ Plzeň-město posouzen, přičemž bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. P..z 24.3.2011 a z vyšetření FN Plzeň ze dne 24.9.2009 a 7.10.2010, tedy z výrazně starších nálezů. Z uvedeného posudku OSSZ není vůbec zjiitelný důvod snížení stupně závislosti ze IV (úplná závislost) na III (těžká závislost) a v posudku PK MPSV ze dne 21.1.2013 rovněž absentuje zdůvodnění neuznání životní potřeby komunikace, která byla v předchozí době uznána (viz *posudek PK MPSV ze dne 13.5.2009 v replice žalobce uvedený i posudek OSSZ ze dne 3.8.2012*), přičemž není vůbec komisí uvedeno, zda ohledně komunikace došlo ke zlepšení, v jaké době a v čem toto zlepšení spočívá i na základě jakých rozhodných skutečností. V posudku PK MPSV ani není uveden důvod odlišného hodnocení od posouzení lékařem OSSZ, i když obě posouzení vycházela ze stejných podkladů. Z posudku PK MPSV není zřejmé a tedy ani patrné, jak došla k takovému rozdílnému závěru, když obecně uvedené nepostačuje; ani není patrné, zda a případně jakým způsobem komise při návštěvě žalobce zjistila možnost psaní a rozumění psaného, či že může používat levou rukou PC (*má vůbec rodina žalobce PC*) a zda byla provedena zkouška možnosti používání např. mobilního telefonu, když pravou ruku má nefunkční a umí se pouze levou rukou podepsat (i z podpisu je zřejmé, že mu i jen podpis činí značné potíže).

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál. Vzal-li jej žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Krajský soud proto žalobě vyhověl, *přezkoumávané odvolací správní rozhodnutí zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a) s.r.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.r.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a poté bude vydáno příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 věta první s.r.s. Zástupce žalobce podáním ze dne 6.1.2014 požadoval náklady tohoto řízení, jak uvedeno shora. Soud sice shledal, že nárok je oprávněný, proto byla přiznána částka za požadované 3 úkony právní služby (a 1.000,-Kč), tj. 3.000,-Kč a 3 režijní paušály (a 300,-Kč), tj. 900,-Kč, což je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; a také částka 819,-Kč (tj. 21% DPH, neboť zmocněný advokát je plátcem daně z přidané hodnoty), tedy *celkem 4.719,-Kč*. Uvedená částka bude

uhrazena žalovaným k rukám zástupce žalobce na uvedený účet ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 13. ledna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně